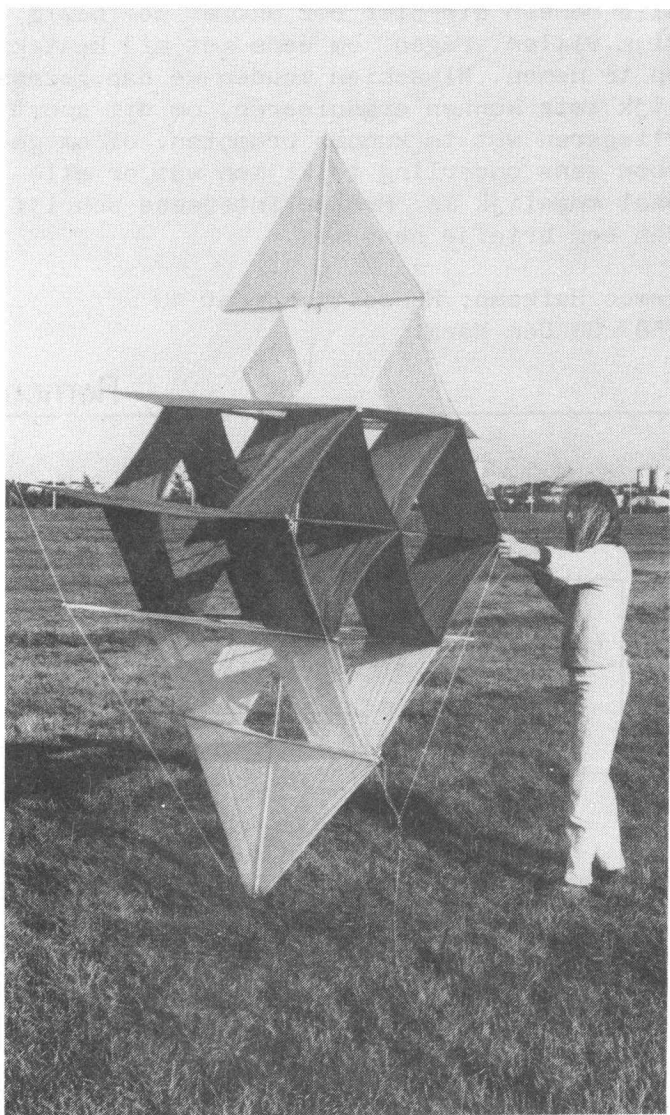

doosvlieger 52 II

Voor mijn eerste poging om een grote doosvlieger te bouwen, werd ik geïnspireerd door de doosvlieger nummer 52, die Hans van Helden beschreef in VLIEGER 1/84. Hij is een beetje anders geworden dan het oermodel, vandaar "52, IIe generatie".

Aantrekkelijk vond ik dat deze vlieger bij een grote variëteit windsnelheden vliegen wil (3 - 6 Beaufort). De bezwaren die Hans aanvoerde, nl. moeilijk te vervoeren en kwetsbaar bij het landen heb ik weten op te lossen, waarover later meer.

Toen ik hem op het laatste Scheveningse vliegerfeest opliet, duurde het amper 10 minuten voordat Hans naast me stond. Na de kennismaking had hij nog enkele tips voor me, die inmiddels verwerkt en getest zijn.

Nummer 52 II kan zowel in verticale als in horizontale stand vliegen. Zelf vind ik hem vertikaal het mooist.

Hij ziet er dan heel statig uit en omdat de zes draagvlakken dan het best zichtbaar zijn, komt de vormgeving het beste uit. De mijne is symmetrisch, zodat bij een hoogte van 302 cm, de spanwijdte 2,26 m is. Bij hoge windsnelheden is het verstandig naar de horizontale stand te gaan. De spanwijdte is dan groter, maar het aantal draagvlakken wordt zo teruggebracht van zes naar twee.

De vlieger is van spinnakernylon en bestaat uit twee achter elkaar geplaatste zes-kantige dozen. De zijden van het zeskant zijn 47 cm. Het zeskant wordt aan twee tegenoverliggende zijden uitgebreid met driehoekige cellen (P), waaraan de onderste en de bovenste stabilo's (Q) bevestigd worden (gezien in verticale stand).

